

Arrest

nr. 285 701 van 6 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 22 november 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, R. P., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, geboren in Ibenbiren, Duitsland, met de Noord-Macedonische nationaliteit. Acht maanden na uw geboorte keerde u met uw familie terug naar Noord-Macedonië waar u in Kavadarci ging wonen. Op 22 november 2012 trouwde u met E. P. (...) (O.V. (...)), eveneens Rom, afkomstig uit Noord-Macedonië, met wie u al een dochter had, G. (...) (O.V. (...)).

Zes jaar geleden trok u met uw gezin naar Duitsland waar u verzocht om internationale bescherming. U had problemen met uw burens en met de broers van uw nonkel, die altijd ruziemaakten over het huis van uw grootmoeder. Nadat uw verzoek werd afgewezen keerde u een jaar later terug naar Kavadarci.

U werkte in Noord-Macedonië in allerlei sectoren, waaronder de bouw- en landbouwsector. Voor een korte periode werkte u bij een pizzazaak, tot u daar ontslagen werd omdat u een Rom bent. U probeerde daarnaast tevergeefs aan een job bij de overheid te geraken. U had niet de juiste connecties die nodig waren om bij de overheid aan de slag te gaan.

Vier jaar geleden geraakte u betrokken bij de partij VMRO-DPMNE (Internal Macedonian Revolutionary Organization – Democratic Party for Macedonian National Unity). U moest kiezers overtuigen om voor de partij te stemmen. U ging bij hen thuis langs, gaf hen geld en beloofde jobs. Zelf werd u beloofd dat u en uw vrouw na de verkiezingen tevens een job zouden krijgen en een huis voor uw gezin. Van deze belofte kwam niets in huis na de verkiezingen. Toen u verhaal ging halen bij de partij, vijf dagen na de verkiezingen, kreeg u te horen dat u niets zou krijgen. Er werd u gezegd dat u nergens anders mocht praten over deze situatie, anders zou dit niet goed voor u zijn. U verbrak daarop het contact met de partij. Uw oudste dochter G. (...) werd op school uitgescholden, gepest en geslagen door de andere leerlingen omwille van haar Rom afkomst. Wanneer er activiteiten waren, mocht uw dochter niet deelnemen, naar u vermoedt van de leerkracht. Meermaals werd u niet binnengelaten op school toen u wou gaan klagen bij de directie. De directie beloofde wel met de kinderen en hun ouders te zullen spreken, maar dit leverde niets op. U wendde zich tot het stadhuis en de maatschappelijke dienst van de stad om tot een oplossing te komen. U werd tweemaal niet binnengelaten omdat u een Rom bent en kreeg daarnaast de boodschap dat ze met de school zouden gaan praten. Er veranderde echter niets aan de situatie. Ook de Roma-organisatie die zich over het probleem boog, bracht geen oplossing.

In 2019 kreeg u een tweede dochter, A. (...) (O.V. (...)).

In september of oktober 2021 werd uw nonkel Z. P. (...) vermoord. Er was een conflict ontstaan in de relatie van zijn zoon (uw neef) en zijn vrouw. U probeerde verschillende keren tevergeefs te bemiddelen tussen beide partijen. Toen de vrouw van uw neef uiteindelijk naar haar ouderlijk huis terugkeerde, wou uw neef de kinderen bij zich houden. Beide families kwamen daarop samen en er ontstond een gevecht. Uw nonkel Z. (...) werd enkele keren op zijn achterhoofd geslagen door de nonkel van zijn schoondochter, waardoor hij overleed. U was aan het werk op het moment van de feiten. Toen u nadien terug naar huis keerde, zag u dat politie aanwezig was om vaststellingen te doen en kreeg u te horen dat uw nonkel overleden was. De politie ging op zoek naar de dader en kon hem de dag na de moord arresteren. Er vonden nog drie à vier keer gevechten plaats tussen verschillende neven van beide families. U was twee keer aanwezig tijdens zo een gevecht en probeerde de situatie te kalmeren. Tijdens het laatste gevecht, ongeveer vijf dagen voor u Noord-Macedonië verliet, werd u geraakt aan uw rechterhand. De burenluchten de politie in, waarna zij twee uur later arriveerden. De politie deed daarop enkele vaststellingen en vroeg u wie u verwond had aan uw hand.

In 2021 raakte uw vrouw een derde keer zwanger. De gynaecoloog van uw vrouw stelde bij de eerste controle vast dat er een probleem met het hart van uw ongeboren dochter was. Zij schreef daarop medicatie voor. Bij de tweede controle bleek er verbetering te zijn in de situatie. Bij de derde controle stelde de gynaecoloog vast dat alles goed ging op dat moment. Tijdens de laatste controle voor de bevalling bleek er echter opnieuw een hartprobleem te zijn. U moest direct naar het ziekenhuis in Skopje gaan. Nadat u vroeg waarom, kreeg u te horen dat er in het ziekenhuis in Kavadarci niet de nodige apparatuur was om de bevalling te doen. Hoewel het vervoer normaal gezien met een ziekenwagen verloopt, moest u uw vrouw zelf naar Skopje brengen. U contacteerde de gynaecoloog van uw vrouw, die alleen kon antwoorden dat er de laatste controle bij haar geen probleem was en vervolgens de telefoon aflegde. Uw vrouw beviel op 30 september 2021 van uw derde dochter A'. (...). De volgende dag verklaarde de arts in het ziekenhuis in Skopje dat alles goed ging met uw vrouw en dochter, waarop uw vrouw en dochter naar huis werden gestuurd. U vermoedt echter dat de dokters wisten dat er iets mis was en dat er iets zou gebeuren met uw dochter, hier niets mee te maken wilden hebben en daarom uw vrouw en dochter zo snel naar huis stuurden. Drie dagen later zag u dat het niet goed ging met A'. (...). Ze werd blauw en kreeg geen adem meer. U bracht haar direct naar de huisarts. Hoewel hij u zonder gele klevertjes eigenlijk niet mocht zien, liet hij u toch binnen en onderzocht hij uw dochter. Uw dochter was nog niet aangesloten bij een ziekteverzekering en had daardoor nog geen gele klevers op haar naam, daar u aan het wachten was op het ontvangen van haar geboorteakte. De huisarts stelde vast dat er lucht aanwezig was in de hartkamers van uw dochter en stuurde u door naar het ziekenhuis in Skopje. Hij gaf een doorverwijzingsbrief met u mee. Aangekomen in Skopje werd u niet geholpen op de spoeddienst van het ziekenhuis daar u geen gele klevers op naam van uw dochter kon voorleggen. U legde uw situatie uit, maar kreeg geen gehoor. U keerde daarop terug naar Kavadarci. De volgende dag ging u terug naar de huisarts. Opnieuw schreef uw huisarts een doorverwijzingsbrief voor, ditmaal een andere versie waarmee uw dochter zeker zou worden opgenomen in het ziekenhuis. In het ziekenhuis in Skopje werd u echter opnieuw niet geholpen, opnieuw omdat u geen gele klevers kon voorleggen. U keerde terug naar Kavadarci. Ondertussen had u gehoord van een gespecialiseerd ziekenhuis in Bitola. Na contact met dit ziekenhuis op vrijdag kreeg u een afspraak op maandag om 18u. Die maandag kreeg u echter telefoon terwijl u aan het werk was. Er was iets met uw dochter A'. (...). Toen u thuis kwam, vernam u dat A'. (...)

overleden was. U moest anderhalf uur wachten op het arriveren van de spoeddienst, waarop u zelf met uw dochter naar het ziekenhuis ging. Daar werd vastgesteld dat ze overleden was. Er werd geen autopsie gedaan en u moest naar huis terugkeren. Uw moeder, die in België verblijft, vond het beter om naar België te komen om het verlies van uw dochter te verwerken. Uw moeder reisde daarop naar Noord-Macedonië om u op te halen en de reis naar België te betalen. U verliet vervolgens samen met uw gezin Noord-Macedonië op 13 november 2021 en reisde naar België waar u de volgende dag aankwam. Op 10 december 2021 verzocht u om internationale bescherming. U vreest bij terugkeer de discriminatie die u ervaarde als Rom in Noord-Macedonië. Daarnaast vreest u dat uw dochters iets zal overkomen, door het conflict rond Z. P. (...), waarin uw familie verwickeld zit.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, de identiteitskaart van uw vrouw, het paspoort van uw vrouw en dochters G. (...) en A. (...), uw huwelijksakte, de Belgische verblijfskaart van uw tante A. S. (...), de Belgische verblijfskaart van uw moeder, uw oranje kaart en die van uw vrouw, een kopie van de overlijdensakte van uw dochter A'. (...), een Belgisch schoolattest van uw dochters G. (...) en A. (...), en het contract van uw werk in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Wat betreft de door u ingeroepen discriminatie moet vooreerst gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat hoewel heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Noord-Macedonische autoriteiten de "Strategie voor de Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Noord-Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste

land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U verklaarde dat u als Rom geconfronteerd werd met discriminatie op de arbeidsmarkt. U vond geen werk binnen de administratie omdat u niet de juiste connecties had. Daarnaast werd u eenmaal ontslagen in de pizzazaak waar u werkte omwille van uw Rom afkomst. Ook uw vrouw stelde weinig werk te vinden als Rom (NPO p. 4, 7-8; NPO E. (...) p. 5). Echter uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt in Noord-Macedonië. Zo vond u in allerlei sectoren werk, onder meer in de bouwsector en in de landbouw. Ook uw vader en vrouw hadden werk. Uw vrouw werkte als poetsvrouw en in de landbouw (NPO p. 4; NPO E. (...) p. 5).

Wat betreft het overlijden van uw dochter A'. (...), wat uw vrouw weet aan de huisarts die niet wou helpen en u aan het ziekenhuis in Skopje waar u niet binnen mocht, dient vastgesteld dat u wel degelijk toegang had tot de Noord-Macedonische gezondheidszorg. Waar u aanvankelijk beweerde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat de gynaecoloog uw vrouw op voorhand niet goed opvolgde (NPO p. 6), blijkt uit uw latere verklaringen dat de gynaecoloog wel degelijk aangaf dat er een probleem was met het hart van uw dochter. De gynaecoloog schreef daarop medicatie voor en deed controles bij de daaropvolgende consultaties, tot het probleem zich niet meer voordeed (NPO p. 11). De doorverwijzing van het ziekenhuis van Kavadarci naar het ziekenhuis in Skopje kan voorts niet als discriminatie gezien worden. Waar uw vrouw stelde geen idee te hebben waarom jullie werden doorverwezen, verklaarde u dat het ziekenhuis in Kavadarci niet over de nodige medische apparatuur beschikte, en jullie zich daarom naar het ziekenhuis in Skopje dienden te begeven (NPO p. 11; NPO E. (...) p. 9). Uw vrouw is vervolgens in het ziekenhuis in Skopje bevallen. Hoewel u beweerde dat de dokters nadien wisten dat er iets fout was met uw dochter, waardoor jullie al na één dag naar huis werden gestuurd, haalde u geen concrete elementen aan om deze stelling te onderbouwen (NPO p. 13). Verder bleken uw verklaringen omtrent de gekregen medische hulp na de geboorte van uw dochter A'. (...) niet overeen te komen met deze van uw vrouw. Waar uw vrouw stelde dat de huisarts na de bevalling haar niet wou helpen, verklaarde u wel door hem geholpen te zijn. Zonder over de nodige gele klevers te beschikken, liet de huisarts u binnen en onderzocht hij uw dochter, waarna hij jullie doorstuurde naar het ziekenhuis in Skopje (NPO p. 12-13; NPO E. (...) p. 10). Dat uw dochter niet werd onderzocht in het ziekenhuis in Skopje kan voorts niet als discriminatie gezien worden, daar u niet werd toegelaten omdat uw dochter niet over een ziekteverzekering beschikte en geen gele klevers had (NPO p. 13). U had daarnaast nog toegang tot andere medische zorgen, daar u een afspraak vastlegde in het kinderziekenhuis in Bitola voor gespecialiseerde medische hulp (NPO p. 12; NPO E. (...) p. 9-10). Uit het overlijden van uw dochter kan, hoe betreurenswaardig ook, aldus niet afgeleid worden dat u op het vlak van gezondheidszorg geconfronteerd werd met discriminatie. U en uw vrouw lieten bovendien na het door u als gebrekkig ervaren handelen van de Noord-Macedonische gezondheidszorg aan te klagen (NPO p. 14; NPO E. (...) p. 12).

Dat uw vrouw ten gevolge van het overlijden van uw dochter een depressie kreeg en uw huis niet kan binnen gaan ten gevolge van de herinneringen aan uw dochter (NPO E. (...) p.7), zijn motieven die op zich niet ressorteren onder de Geneefse Conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft de pesterijen waar uw oudste dochter op school mee te maken kreeg omwille van haar Rom afkomst (ze werd geslagen en geduwd door andere leerlingen en werd door haar leerkracht uitgesloten om deel te nemen aan bepaalde activiteiten), verklaarde u dat u zich wendde tot de schooldirectie, tot de scholendienst op het stadhuis en tot de sociale dienst. Hoewel u niet altijd toegang kreeg tot de desbetreffende gebouwen, stelde u uiteindelijk wel contact te hebben gehad met de school, met de scholendienst op het stadhuis en de sociale dienst van de stad (NPO p. 9-10). Ook uw vrouw klaagde de situatie aan bij de schooldirectie (NPO p. E. (...) p.9). Eenmaal werd u aangesproken door een Roma-organisatie, aan wie u de situatie uitlegde. Hoewel u wel vermoedde dat de sociale dienst van de stad met de school overleg pleegde, leidde geen van uw pogingen tot een oplossing voor uw dochter. Nadat bleek dat de pesterijen zich voortzetten, liet u evenwel na om verdere stappen te ondernemen (NPO p. 9-10). Nochtans blijkt uit de hierboven geciteerde informatie dat in Noord-Macedonië instellingen bestaan om discriminatie aan te klagen. U liet verder na de politie te verwittigen van de problemen van uw dochter en van het door u als gebrekkig ervaren optreden van de sociale dienst en de scholendienst (NPO p. 10-11). Uw verweer dat u vreesde dat uw dochter van school zou gegooid worden, volstaat in deze niet. Indien de autoriteiten niet op de hoogte gebracht worden van problemen, kunnen zij vanzelfsprekend niet optreden (NPO p. 10). Waar u denkt dat een aangifte niet zal helpen omdat dit een dagelijks probleem betreft waar de politie niets aan doet, weet – gelet op onderstaande informatie inzake de werking van de autoriteiten – evenmin te overtuigen (NPO p. 11).

Voorgaande vaststellingen doen concluderen dat de door u aangebrachte persoonlijk ondervonden problemen van discriminatie niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk wordt en dat geenszins zonder meer kan gesteld worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in bij uw problemen op te treden en bescherming te bieden.

Wat betreft uw vrees problemen te kennen ten gevolge van het dispuut waarbij Z. P. (...) gedood werd, dient vooreerst opgemerkt te worden dat de verklaringen van u en uw vrouw niet overeen bleken te komen wat betreft de omstandigheden van de dood van Z. P. (...). Uw vrouw beweerde dat hij met een messteek in zijn buik omgekomen was. U stelde dat hij drie à vier slagen op zijn achterhoofd kreeg, waardoor hij stierf (NPO p. 7; NPO E. (...) p. 11). Ook over het tijdstip van de moord waren uw verklaringen niet eenduidig. Uw vrouw plaatste deze moord zes à zeven maanden voor haar persoonlijk onderhoud op het CGVS, wat overeenkomt met november/ december 2021 (NPO E. (...) p. 11). Zelf hield u het op september/oktober 2021 (NPO p. 7). Uw vrouw beweerde voorts dat jullie familie zijn van de moordenaar, terwijl u stelde familie te zijn van het slachtoffer, het was immers uw oom die vermoord was (NPO p. 7; NPO E. (...) p. 11). Verder liet u na om voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te vermelden dat er gepoogd werd u te vermoorden in het kader van dit conflict, waarbij u geraakt werd in uw rechterhand toen u de situatie wou kalmeren (NPO p. 15-16). Ook uw vrouw repte hier met geen woord over tijdens haar persoonlijk onderhoud (NPO E. (...) p. 11). De geloofwaardigheid van de beweerde problemen komt aldus in het gedrang.

Hoe dan ook erkennen zowel u als uw vrouw terecht te kunnen bij de Noord-Macedonische autoriteiten in geval van problemen (NPO p. 16; NPO E. (...) p. 12). Uw bewering dat de politie niet geïnteresseerd is in problemen van de Roma kan gelet op uw eigen verklaringen niet weerhouden worden. Immers u verklaarde dat de politie aanwezig was nadat de moord had plaatsgevonden om te onderzoeken wat er gebeurd was (NPO p. 7, 14). De dag volgend op de moord arresteerde de politie de moordenaar (NPO p. 15). Toen u betrokken raakte in de vechtpartijen, kwam de politie andermaal ter plaatse, deed vaststellingen en ondervroeg de betrokkenen, waaronder uzelf (NPO p. 15-16). U liet verder na om zelf een klacht in te dienen tegen uw belager en u verder te informeren over wat de politie nog gedaan heeft en wat de stand van zaken in het onderzoek is (NPO p. 16).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie

aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Zoals eerder vastgesteld heeft u dit evenwel niet gedaan. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot

bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw problemen met de partij VMRO-DPMNE (u kreeg geen werk in ruil voor de door u geronselde stemmen en werd bedreigd wanneer u hierover wou spreken) niet uw rechtstreekse vluchtaanleiding zijn. Deze activiteiten voor de partij vonden plaats ongeveer vier jaar geleden. Het laatste contact tussen u en deze partij vond eveneens vier jaar geleden plaats (NPO p. 5). Aldus kan hier geen actuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan gekoppeld worden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, nationaliteit, familiesamenstelling, de schoolcarrière van uw dochters in België, dat uw familie in België verblijft, dat u werkt in België en dat uw dochter A' (...) overleed, waarvan u een overlijdensakte neerlegt, zijn feiten waaraan niet getwijfeld wordt.

Het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote werd eveneens kennelijk ongegrond verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, E. P., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tevens menen zij dat er sprake is van een kennelijk onjuiste beoordeling.

2.2.1. Vooreerst merkt de Raad op dat vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392).

Waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekende partij duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2022 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Verzoekende partijen verklaren in Noord-Macedonië te zijn gediscrimineerd omwille van hun Roma origine en vrezen bij terugkeer opnieuw gelijkaardige problemen te zullen kennen. Tevens vrezen zij een terugkeer naar hun land omwille van het conflict rond Z. P., waarin hun familie verwikkeld zit (administratief dossier, stuk 4, ‘deel CGVS’, notities CGVS R., p. 6-7, en notities CGVS E., p. 7-8).

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er

substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Wat betreft de door hen aangehaalde discriminatie, dient er in de eerste plaats op te worden gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571).

Zoals uitgebreid wordt vastgesteld in de bestreden beslissingen, blijkt *in casu* uit de verklaringen van verzoekende partijen echter niet dat de door hen aangehaalde problemen van discriminatie dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in Noord-Macedonië ondragelijk wordt, en dat bovendien geenszins zonder meer gesteld kan worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in geval van problemen op te treden en bescherming te bieden. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat (i) wat betreft hun verklaring als Rom te zijn geconfronteerd met discriminatie op de arbeidsmarkt, uit hun verklaringen blijkt dat zij wel degelijk toegang hadden tot de arbeidsmarkt in Noord-Macedonië; (ii) uit het overlijden van hun dochter A', hoe betreurenswaardig ook, niet kan worden afgeleid dat zij op het vlak van gezondheidszorg geconfronteerd werden met discriminatie, aangezien (a) zij wel degelijk toegang hadden tot de Noord-Macedonische gezondheidszorg, (b) zij niet aannemelijk maken dat de doorverwijzing van het ziekenhuis van Kavadarci naar het ziekenhuis in Skopje als discriminatie beschouwd kan worden, (c) zij geen concrete elementen aanhaalden om hun stelling dat men hen al na één dag na de bevalling naar huis stuurde omdat de dokters wisten dat er iets fout was met hun dochter te onderbouwen, en (d) hun verklaringen over de gekregen medische hulp na de geboorte van hun dochter A' niet overeenstemmen; (iii) verzoekende partijen bovendien nalieten het door hen als gebrekkig ervaren handelen van de Noord-Macedonische gezondheidszorg aan te klagen; en (iv) omtrent de pesterijen waar hun oudste dochter op school mee te maken kreeg omwille van haar Rom afkomst, verzoekende partijen, nadat bleek dat de pesterijen zich bleven voortzetten ondanks zij de directie en later ook het stadhuis en de maatschappelijke dienst van de stad hierover hadden aangesproken, nalieten verdere stappen te ondernemen, terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat in Noord-Macedonië instellingen bestaan om discriminatie aan te klagen, en zij evenmin de politie verwittigden van de problemen van hun dochter en van het door hen als gebrekkig ervaren optreden van de sociale dienst en de scholendienst.

Omtrent het feit dat tweede verzoekende partij door het overlijden van hun dochter een depressie kreeg en hun huis niet kan binnen gaan wegens de herinneringen aan hun dochter, wordt voorts in de bestreden beslissingen terecht opgemerkt dat dit een motief betreft dat op zich niet ressorteert onder de Geneefse Conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft nog hun vrees ten gevolge van het dispuut waarbij Z. P. gedood werd, duidt de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld dat aan deze problemen geen geloof kan worden gehecht, gelet op verschillende tegenstrijdigheden en omissies in hun verklaringen hierover, en dat bovendien door verzoekende partijen niet aannemelijk gemaakt wordt dat zij desbetreffend niet terecht kunnen bij de Noord-Macedonische autoriteiten.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen enkele poging ondernemen om bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten. Immers komen zij niet verder dan de loutere herhaling dat zij in Noord-Macedonië wel degelijk gediscrimineerd werden bij de toegang tot gezondheidszorg, werk, justitie en onderwijs voor hun kinderen, waarmee echter geen afbreuk gedaan wordt aan voormelde pertinente vaststellingen.

Daarnaast beperken verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift tot een loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Roma in Noord-Macedonië, hetgeen evenmin soelaas biedt. Verwijzend naar een verslag van Amnesty International uit 2021 en een verslag van PNUD (*Programme des Nations Unies pour le développement*) van 7 april 2022, dewelke zij als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlagen 3 en 4), voeren verzoekende partijen aan dat de situatie voor Roma in Noord-Macedonië nog steeds problematisch is en dat Roma er nog steeds het slachtoffer zijn van talrijke discriminaties, negatieve vooroordelen en precaire levensomstandigheden. Zij bemerken tevens dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt dateert uit 2018-2019 en derhalve niet actueel is. De Raad wijst er evenwel

vooreerst op dat de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen omtrent de algemene situatie van Roma in Noord-Macedonië en de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden gesteund zijn op de recente “COI Focus: Noord-Macedonië. Algemene Situatie” van 13 augustus 2021. Uit de door verzoekende partijen bijgebrachte informatie blijkt geenszins dat deze informatie niet (langer) correct is, nu deze immers geheel in dezelfde lijn ligt. De Raad wijst erop dat ook in de bestreden beslissingen erkend wordt dat heel wat Roma zich in Noord-Macedonië in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie ondervinden. Evenwel blijkt uit de voorliggende informatie dat dergelijke mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te worden beschouwd. Ook blijkt niet zonder meer dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Derhalve kunnen verzoekende partijen niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Noord-Macedonië voor Roma en het loutere feit dat zij Roma zijn om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat het hen aldaar aan nationale bescherming ontbeert. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, en verzoekende partijen blijven desbetreffend, gelet op de terecht en pertinente bevindingen in de bestreden beslissingen, manifest in gebreke.

De Raad onderstreept verder nog dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Noord-Macedonische overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Noord-Macedonië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat de verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin afdoende is in hun verweer aangezien dit geen bindende precedentwaarde heeft, gelet ook op het feit dat elk verzoek om internationale bescherming individueel moet worden onderzocht, waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt, alwaar – zoals uit het voorgaande blijkt – verzoekende partijen in gebreke zijn gebleven.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Noord-Macedonië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT